

[Vagn Bro.]

staa noget saadant som: Til Hjælp for Politidirektøren ansættes en Politinspektør og et ved Nomeringsloven fastsat Antal Politiaassessorer. Derigennem vilde jeg opnaa, at vore Politiaassessorer, som i Virkeligheden paa deres betydelige Omraade kommer til at virke som Politimestre direkte under Politidirektøren, faar en mere selvstændig Stilling. Men det er Ting, vi kan drøfte i Udvalget.

I Bestemmelsen om en Ændring i Retsplejelovens § 110 er der et enkelt Punkt, jeg gerne vil nævne. Der staar i sidste Stykke:

„Som Regel kan ingen ansættes som Politimester uden i 3 Aar at have haft Ansættelse som autoriseret Politifuldmægtig eller i anden overordnet Stilling i et større Politikorps.“

Jeg tror, at denne Bestemmelse i det lange Løb vil komme til at virke uheldigt. Som jeg gjorde mig til Talsmand for, ønsker man ikke nogen egentlig Politietat, og Forholdet er derhos — hvad ingen her i dette Ting er i Tvivl om, for det har saa ofte været nævnt under Forhandlingerne om Retsplejeloven og mange andre juridiske Love — dette, at vort Politi i Øjeblikket langt fra er et rent Ordenspoliti. Var det et Ordenspoliti, var det rimeligt, at det først og fremmest var Folk, der var uddannede i Politietaten, der kom frem i de højeste Stillinger. Men her er Tale om en Mængde anden kommunal og statslig Forvaltning. Jeg kan nævne saadanne Ting som betydelige Omraader indenfor Ægteskabslovgivningen, hele Mæglings- og Vilkaarsforhandlingen, en Mængde Undersøgelsesarbejde indenfor Næringslovgivningen o. s. v. Dette er Omraader, hvor vore Amter jo staar som Politiets overordnede, og hvor jeg for min Part vil nævne Amsfuldmægtigene som værende uden al Tvivl fuldt ud i Stand til og berettigede til at varetage en Politimesters Gerning. Naar jeg nævner Amsfuldmægtigene, er det dog ikke for at nævne dem alene, men jeg maa føje til, at dygtige, tidligere Amsraadsmedlemmer her i denne Sal har gjort mig opmærksom netop paa disse, hvad der falder ganske sammen med de Synspunkter, jeg selv har, og derfor nævner jeg dem specielt. Men ikke alene disse skal nævnes; fra mange andre af vore Forvaltningsgrene vil der uden al Tvivl kunne komme meget vel egnede Folk til at staa i Spidsen for vore Politikredse. Jeg har dermed i ingen Henseende villet sige, at vore Politifuldmægtige ikke skulde have et naturligt

Avancement netop i Kraft af denne Stilling, men jeg paapeger blot — i Samklang med de Betragtninger, jeg gjorde gældende til Indledning —, at det er ikke først og fremmest et Ordenspoliti, vi her staar overfor, det er ikke et Enhedspoliti, men Politiet har saa mange juridiske Funktioner, saa ogsaa andre juridisk uddannede Folk kunde være vel egnede til disse Stillinger.

§ 111 omhandler jo Spørgsmaalet om Udgifterne, navnlig Udgifterne, naar Personalet, Statspolitiets og det kommunale Politis, virker udenfor sin Politikreds. Her er Forholdet det, at man har taget flere Udgifter med, der kan refunderes af den Kommune, til Fordel for hvilken Tjenesten er udført, og det har jeg ikke noget at indvende imod. Derimod siges det, at ogsaa Staten maa kunne vente nogen Refusion, naar dens Betjente er ude i andre Kredse end den, hvori de er stationeret. Dette er dog et Omraade, hvor man efter min Mening skal være lidt varsom, netop i disse Tider, idet vore kommunale Raad jo i Øjeblikket sidder i meget vanskelige og trykkende økonomiske Forhold; og da Statspolitiets største Berettigelse efter min Mening ligger just deri, at dets Betjente kan sendes ud til de Steder, hvor der er Brug for en øget Styrke, synes jeg, at vi i hvert Fald til Indledning, indtil vi har hørt yderligere om dette, skal være lidt forsigtige paa dette Punkt.

Jeg skal saa lige gøre en Bemærkning om § 112, der efter min Mening har faaet en udmærket Affattelse. Her kommer vi til en Enhed, som nogle ærede Medlemmer i denne Sal vil have frem paa en anden Maade, nemlig derved, at vi skulde have et Enhedspoliti, en Enhed, som jeg ogsaa anerkender, men som jeg vil have frem gennem Politiets indre Ordning, derigennem, at de lokale Politimestre, der indehaver den øverste Funktion og er Garanter for Retssikkerheden, faar et Politikorps, som de kan raade over uden alt for store Indskrænkninger i Henseende til, hvad den ene Gren og hvad den anden Gren skal foretage sig. Det skal være saaledes, at Politiets Personale staar til Raadighed, og til fuld Raadighed, saaledes at Politimesteren tager den i det enkelte Tilfælde bedste Mand, uden lovmæssige Begrænsninger

Jeg kunde i den Anledning have Lyst til at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister. De Tanker, jeg har givet Udtryk for, gaar jo i Retning af den indre Enhed i Politiet, og derfor vil jeg gerne spørge, om det er betimeligt at opretholde den administrativt indførte Ordning med